

Dan T. Sehlberg

SINÓN

☰ KNIHA ZLIN

Copyright © Dan T. Schlberg, 2015
Published by agreement with Salomonsson Agency
Translation © Karolína Kloučková, 2015

ISBN 978-80-7473-353-6

O sedm dní dříve

Mezi Nairobi a Somálskem

Let společnosti African Express XU529 odstartoval z mezinárodního letiště Jomo Kenyatta v Nairobi s pětiminutovým zpožděním. Doba letu byla odhadována na necelých devadesát minut. Čas je netlačil, takže takové zpoždění nehrálo roli. Ráchel Papová se podívala na hodinky. Do přistání zbývalo dvacet minut. Grigorij Chazan, tlustý muž na vedlejším sedadle, páchl potem a neustále si nervózně otíral dlaně o stehna.

Podívala se z okýnka. Nikde ani mráčku a na dohled jenom nekonečná rovina s roztroušenými tmavými skvrnami. V kabině byl vydýchaný vzduch. Zavřela oči a pokusila se najít co nejpohodlnější polohu. Sedadlo bylo tvrdé, šedý plast potažený ošoupanou zelenohnědou látkou. V poslední době ji pokaždé rozbolela záda, jakmile se posadila. Při minulé návštěvě jí lékař s ustaraným výrazem ukazoval velké rentgenové snímky. Se dvěma obratli bylo něco v nepořádku. L2 a L3. Když jí v bytě vybuchla bomba, tlaková vlna ji prohodila prosklenými balkonovými dveřmi, Ráchel dopadla na kamennou dlažbu a utrpěla několik zlomenin a poškození míchy. Tehdy si také poranila obratle. Podle lékaře měla štěstí. Kdyby náraz neztlumila předloktím, ochrnula by. Instinktivně si přiložila ruku na jizvu na levé paži. S bolestí zad bude muset vydržet do konce života.

Se zástupcem ředitele Mosadu Davidem Jasurem Ráchel probrala několik možností falešných identit.

Grigorij byl obchodní zástupce ruské společnosti Siberian Petrol Resources. Nejlepší lež je vždycky ta, která se nejvíc podobá pravdě, a tak ho nakonec nechali být přesně tím, kým opravdu byl. Se zlatými prsteny, v ošoupaném šedém obleku, flekaté košili a s prořídlymi mastnými vlasy byl jako hledač ropy dokonalý. A na této pravdě Ráchel vystavěla historku, která měla fungovat. Doprovází Grigorije jako jeho asistentka a poradkyně Nádira an-Nsúrová, projektová manažerka společnosti Qatar Capital Partner. Analytici odhadují, že pod vyprahlou somálskou půdou odpočívá sto miliard barelů ropy. African Energy už zahájila vrty, první v zemi po více než dvaceti letech. Předpokládalo se, že vytěží čtyři miliardy barelů v hodnotě půl bilionu dolarů. Tím se rozběhl závod a čínské, britské i ruské společnosti se předháněly v uplácení místních předáků, aby získaly těžební práva a vypudily obyvatele z vesnic na území plánovaných vrtů. Právě proto byl Grigorij před třemi týdny v Somálsku. A oficiálně se ze stejného důvodu nyní vrátil společně s poradkyní z Kataru. Letadlo se zakymácelo a začalo klesat. Grigorij něco řekl, ale Ráchel nechala oči zavřené. Až tohle skončí, bude z něj boháč. Co s těmi penězi udělá? Koupí si deodorant? Nebo kaviár?

Když se Grigorij vrátil z minulé cesty domů, přivezl s sebou důležitou informaci. Jakmile přistál v Rusku, kontaktoval jednoho amerického diplomata a Američané informaci předali do Jeruzaléma.

Ráchel mluvila plynně rusky, a tak ji hned druhý den poslali do Petrohradu. U stolku u okna v Café Singer s výhledem na Kazaňskou katedrálu a rušnou Něvskou třídu jí Grigorij vyprávěl o svém posledním dnu v Mogadišu. V hotelové hale jej zastavil neznámý mladý muž. Byl k smrti vyděšený a žádal ho, aby mu pomohl dostat se přes hranice. Tvrdil, že je členem teroristic-

ké sítě Al-Šabáb, ale kvůli rodinnému sporu se ocitl na jejich černé listině jako zběh. Skrýval se v jednom z velkých letištních skladů za městem, ale byl si jistý, že ho brzy odhalí. Výměnou za ochranu a azyl nabízel informace o nějaké skupině Palestinců, která přiletěla do Somálska a zaplatila Al-Šabábu za ochranu. Měli prý naprosto specifické požadavky na internetové připojení a kapacitu poskytnutého počítače. Grigorij dostal od Somálce telefonní číslo, a jakmile s Ráchel dorazí do hotelu v Mogadišu, zavolá mu, že našel řešení. Řešením měla být ona. Jenomže žádným řešením nebyla. Vůbec nepředpokládala, že by ho dokázala ochránit. Měla sice u sebe obálku s falešnými doklady, které by mu teoreticky mohly pomoci dostat se ven ze země; a pokud je ten muž dostatečně zoufalý, informace za ně Ráchel nejspíš předá, ale pomoci mu není. Al-Šabáb má pod kontrolou většinu somálského území, policii i armádu. Odpadlík je odsouzen k smrti, ať novou identitu má nebo nemá.

Z praskajícího reproduktoru se ozvalo hlášení o blížícím se přistání. Nejdřív ve svahilštině, potom v angličtině. Otevřela oči. Grigorij upíral skelný pohled na opěradlo před sebou a nepřetržitě si rukama třel stehna. Slunce stálo přímo nad letadlem a Ráchel okýnkem viděla jeho stín putující po skvrnitě krajině pod sebou. Domy vypadaly jako dílky lega roztroušené mezi vyschlými řečišti a úzkými cestami. Pak zahlédla moře. Šedomodré pirátské vody. Somálskému poloostrovu se teď veškerá mezinárodní lodní přeprava vyhýbala. Stín letadla byl čím dál větší, přilétli nad město. Tisíce domů, nalepené bez ladu a skladu jeden na druhý. S malými zahrádkami a velkými haldami odpadků. Časopis Forbes zařadil Mogadišo na první místo mezi nejnebezpečnější města na světě. Celou zemi ovládají soupeřící předáci a nekončící občanská válka

po sobě zanechala zbědovanou metropoli, kterou nadále plundrují zfetovaní dětští vojáci. Metropoli, kde milice znásilňují a zabíjejí civilní obyvatelstvo a kde jsou sebevražedné atentáty, automobilové bomby a odstřelovači nedílnou součástí všedního dne. Další tisíce obětí si v zemi každoročně vyžádají období sucha, záplavy a hladomor. Život tam dole se neřídí žádnými zákony s výjimkou práva šaría náhodně uplatňovaného ve formě poprav, mučení a zmrzačování. Ráchel natáhla nohy a zašklebila se bolestí. Potom se usmála na mohutného Rusa.

„S trochou štěstí se stihneme před večeří ještě vykoupat.“